

idé, og jeg tror, at et sådant råd kan være med til at nytænke den måde, vi normalt arbejder med børnekulturen på. Forslaget skal selvfølgelig også suppleres af en større lokal koordination mellem de forskellige relevante instanser, men samspillet mellem de to niveauer udgør en god kombination og har et potentiale til at styrke det børnekulturelle udbud væsentligt.

I forbindelse med en mere koordineret lokal indsats nævnes bibliotekerne. Det er helt nødvendigt, at bibliotekerne spiller en stor rolle, og de bør være et lokalt omdrejningspunkt for børnekulturen. Men de må ikke stå alene med opgaven, eller endnu værre: opfattes som monopoltagere på arbejdet med børnekulturen. Det er afgørende, at der også bliver plads til de mange ildsjæle, og ildsjælene er ikke nødvendigvis altid identiske med førstebibliotekaren.

Apropos biblioteker er det vigtigt, at de lokale bibliotekers rolle udbygges, og at bibliotekerne fastholdes som et attraktivt sted at komme for børn. Hvis det skal lykkes, tror jeg, at det er nødvendigt, som det ny bibliotekslovsforslag lægger op til, at bibliotekerne sikres penge, så de er opdaterede på den teknologiske side, at udbudene af bøger og de nye medier styrkes, og at bibliotekerne fortsat stimulerer børnenes nysgerrighed og koncentration.

En anden prioritering er at forbedre samspillet mellem kulturen og de institutioner, hvor børnene tilbringer meget af deres tid. Med den nuværende udvikling på folkeskoleområdet, hvor ideen om en heldagsskole vinder mere og mere indpas, er det nødvendigt med nogle grundige overvejelser om, hvordan det sikres, at folkeskolen ikke ender med at blive opfattet af børnene som danmarkshistoriens største eftersidning.

I de kommende diskussioner må vi tænke nyt og kreativt. F.eks. må vi diskutere, hvorfor musikskolens, billedskolens, dramaskolens undervisere ikke finder vej ind i folkeskolen. I en tid, hvor der råbes på kreative og innovative medarbejdere i erhvervslivet, er det foruroligende, at de musik-kreative fag mange steder lider en krank skæbne, ikke mindst fordi ikke alle underviseres faglige niveau altid lever op til fagenes målsætninger.

Tør vi udfordre lærernes monopol i en fordomsfri debat for at få frisat energier, så vi ender med at få udviklet børnenes kunstneriske anlæg bedre, end det sker i dag?

Jeg vil påstå, at kunstnerne i det kommende århundrede vil få mindst lige så stor betydning

for samfundsudviklingen, som ingeniører og videnskabsmænd har haft det i vort århundrede.

Medierne er et andet område, som der er megen diskussion om, når det gælder deres indflydelse på børns udvikling. Medieforbruget blandt især børn og unge er stigende, og teknisk er der ingen grænser for, hvad der kan lade sig gøre, når det handler om kommunikation, underholdning og manipulation. Derfor er det utrolig vigtigt, at børn lærer at forholde sig fornuftigt til de mange nye medieformer. Ved at børnene arbejder med multimedier og lignende, gøres de bevidste og ikke mindst kritiske over for de nye medier og den information, de modtager, hvilket igen gør dem til bedre brugere og forbrugere.

I Nordjylland, hvor jeg kommer fra, har vi Nordjyllands Mediecenter, der arbejder sammen med skoler og andre institutioner om at udvikle børns og unges kritiske sans over for de mange multimedievirkemidler. Mediecentret fokuserer ikke på den tekniske side af sagen, men på indholdet og den måde, som børnene påvirkes på. Det giver de unge et godt udgangspunkt, når de skal forholde sig til den dannelse eller mangel på samme, som medierne sætter.

Mediecentret har således spillet en vigtig rolle og bidraget til at opkvalificere de unge til aktive, bevidste og kritiske brugere af medierne. Lignende initiativer er måske en god idé andre steder i landet.

I mediesammenhæng er det også på sin plads at nævne spørgsmålet om børnereklamer, der jo har fyldt meget i debatten. Det Radikale Venstre ønsker, som kulturministeren har givet udtryk for, at børn først og fremmest opdrages og udvikles som borgere og ikke blot som forbrugere, og derfor er det en god idé at skabe et rum til børnene og et tilbud til forældrene på de offentligt finansierede tv-kanaler, hvor børnene kan være fri for reklamer.

Et andet område er de rammer for udfoldelse, som børnene har. Det er vigtigt, at vi med midler fra f.eks. lokale- og anlægsskuffen fortsat udvikler nye fysiske rammer, ikke mindst i storbyerne, hvor forholdene ofte er de ringeste. Det gælder f.eks. idrætsområdet, hvor de traditionelle sportshaller bør udfordres af nye, rustikke og slidstærke haller, der ikke hindrer børns og unges fantasi og udfoldelse eller hindrer afbenyttelsen af faciliteterne, fordi pedellen skal lukke kl. 22.00.